

Vánoční

*Západ hoří chladným podvečere
a první hvězdy své lampy rozžaly –
vánoční zvon svou píseň rozezpíval
a vítr s ní zběsile uhání do dále*

*Země přikryla se modrým baldachýnem,
je vůkol ticho a kvapně se připozdívá,
vítr už zaleh do korun stromů –
jen luna stříbrná do oken se dívá*

*Noc už bledne v závoj sněhobílý,
tisíce vloček vykouzlí tajemný svit –
krajem opět zní vánoční melodie,
jen s dětskou duší to lze pochopit*

*Vše jednou pomine i vánoční čas –
snad vítr vše do dále odvane,
jen vzpomínka na dobu vánoční
v srdci nám navždy zůstane*

Jan Ciprys

Nůše

*Už z dálky vypadala obrovská, ta nůše!
A žena pod ní křehká jako pampeliška.
Když kolem procházela, byl jsem k hrůze
vzrušen,
jak plno měla v ní, a tolik nebi blízká!*

*A z hloubi nůše jenom pláč a bédování,
ač staré ženy krok byl rázný, u rtů píseň.
Má ústa předběhla ji drze vyzvídáním
jak může zpívat si, když na mne padá tíseň?*

**„Mám nůši velkou a nikdo víc v ní neunese,
slyš ty, v němž nevědomost rozum hlídá;
mé srdce pod tíhou nikdy cesty nedotkne se!
Jsem věčná, nejsilnější! Slyš, jsem báda!“**

A bude radost velká mít pod stromečky žně. Dětské ruce se budou třást nedočkavostí nad balíčky, ze kterých si snad vybalí splněné přání. A staří, s úsměvy nad radostí vnoučat, nebudou už pro sebe čekat nic, co by je mohlo překvapit. Haluzky stromku se budou prohýbat pod ozdobami i cukrovinkami. Obývák se promění v oázu štěstí. Bude tomu taktó všude? A co ta žena pod nůší? Myslíte, že kráčí kolem vás na tak daleko, že z její nůše nic neslyšíte? Dnes snad a co zítra? Pozítří? Osudy cest, tak jako lidí, jsou přece nevyzpytatelné.

Memento – pamatujte!

Jož. Uher

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, končícím rokem 2006 začíná nové volební období, ve kterém nás čekají úkoly, z nichž některé přecházejí z minulého volebního období a nové, které jsme si vytýčili a nebo se ukázaly jako potřebné. V prvé řadě nás v příštím roce čeká dostavba domu s pečovatelskou službou, jehož výstavba již započala a má být ukončena do konce listopadu 2007. Znovu zdůrazňuji, že tento dům není denní stacionář. Je to bytový dům, kde budou zájemci bydlet a kde jim bude v případě zájmu poskytována péče. Zájemci o bydlení v tomto domě se již mohou hlásit na městském úřadě.

Na zasedání zastupitelstva v září byla schválena koupě restaurace Podlužan. Protože město samo nechce tuto restauraci provozovat, hodláme ji nabídnout do pronájmu. Připravujeme výběrové řízení tak, abychom nenarušili provoz restaurace, aby v lednu proběhly všechny plesy a akce, které jsou tu již naplánovány. Zájemců o pronájem je několik, dokonce i některé pivovary.

První stavbou v příštím roce, hned jak to počasí dovolí, bude rekonstrukce komunikace v Nádražní ulici, na kterou je projekt i se stavebním povolením. Finančně se na této rekonstrukci bude podílet dodavatel stavby železničního koridoru, firma Železniční stavitelství Brno.

Je připravován projekt rozšíření vodovodní sítě na zemědělské družstvo a průmyslovou zónu. Předpokládaná cena vybudování této sítě je asi 4. mil. Kč. Na tuto akci je možnost získat dotaci až 70%. Z důvodu pokračující zástavby v ulici I. Olbrachta hodláme v příštím roce rozšířit všechny sítě, které zde nejsou dokončeny. Pokud to finanční prostředky dovolí, budeme pokračovat ve výstavbě dalších komunikací a chodníků. Myslíme také na výměnu oken na bytovkách, rekonstrukci topení na základní škole a řadu dalších rekonstrukcí a oprav.

V minulém zpravodaji jsem se zmiňoval, že hodláme založit dětský folklorní soubor. Zdá se, že se náš záměr podařil. Přihlásilo se asi 30 dětí, které 2x týdně nacvičují pod vedením pana Jaroslava Švacha a pana Pavla Uhra. Zajišťování krojů pro děti si vzala na starost paní Ludmila Kraicingerová a kulturní komise.

Děkuji všem, kteří se snaží, aby folklór u nás jen nepřežíval.

Přeji všem spoluobčanům krásné prožití svátků vánočních, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce.

František Hrnčíř, starosta města

Výsledky voleb do Zastupitelstva města Lanžhot

Počet volebních členů zastupitelstva	Počet volebních obvodů	Okresy			Zapsaní voliči	Vydané obálky	Vol. účast v %	Odevzd. obálky	Platné hlasy
		Počet	Zpr.	v %					
21	1	3	3	100.00	2 985	1 418	47.50	1 412	25 581

Kandidátní listina	Hlasy		Počet kandidátů	Přepočtený základ dle počtu kandidátů	Přepočtené % plat. hlasů	Počet mandátů	Podíl hlasů
	abs.	v %					
1 Sdružení ODS a nez. kandidátů	8 561	33.47	21	25 581.00	33.46	8	✗
2 Křesť. demokr. unie-Čs str. lid.	4 435	17.34	21	25 581.00	17.33	4	✗
3 Česká str. sociálně demokrat.	2 677	10.46	21	25 581.00	10.46	2	✗
4 Komunistická str. Čech a Moravy	1 615	6.31	20	24 362.85	6.62	1	✗
5 Nezáv. kand. za rozvoj Lanžhota	4 274	16.71	21	25 581.00	16.70	3	✗
6 PERSPEKTIVA PRO LANŽHOT -s.n.k	3 624	14.17	21	25 581.00	14.16	3	✗
7 Konzervativní strana	395	1.54	5	6 090.71	6.48	0	✗

Kandidátní listina	Poř. číslo	Kandidát		Věk	Navrh. strana	Polit. přísl.	Hlasy		Pořadí	Mandát
		Příjmení, jméno	Třebaž				abs.	v %		
1 Sdružení ODS a nez. kandidátů	1	Hrnčíř František		57	NK	BEZPP	969	11.31	1	*
1 Sdružení ODS a nez. kandidátů	3	Osička Štebislav		42	NK	BEZPP	791	9.23	2	*
1 Sdružení ODS a nez. kandidátů	2	Hodná Antonín	Mgr.	46	NK	BEZPP	788	9.20	3	*
1 Sdružení ODS a nez. kandidátů	8	Stráka Ladislav	Mgr.	40	NK	BEZPP	854	7.83	4	*
1 Sdružení ODS a nez. kandidátů	4	Dřivo Miroslav		62	NK	BEZPP	502	5.86	5	*
1 Sdružení ODS a nez. kandidátů	5	Topolanská Lenka		36	NK	BEZPP	371	4.33	6	*
1 Sdružení ODS a nez. kandidátů	6	Svozil Ludvík		85	NK	BEZPP	379	4.42	7	*
1 Sdružení ODS a nez. kandidátů	7	Dandová Ludmila	Ing.	63	NK	BEZPP	419	4.89	8	*
2 Křesť. demokr. unie-Čs str. lid.	1	Bartoš Josef		54	KDU-ČSL	KDU-ČSL	561	12.84	1	*
2 Křesť. demokr. unie-Čs str. lid.	3	Hesbnová Věra		54	KDU-ČSL	BEZPP	437	9.85	2	*
2 Křesť. demokr. unie-Čs str. lid.	8	Uher Aleš	Ing.	31	KDU-ČSL	BEZPP	362	6.61	3	*
2 Křesť. demokr. unie-Čs str. lid.	6	Švačinová Helena		49	KDU-ČSL	KDU-ČSL	362	6.16	4	*
3 Česká str. sociálně demokrat.	2	Hřáudek Jan	Ing.	44	ČSSD	BEZPP	422	16.76	1	*
3 Česká str. sociálně demokrat.	1	Polách Josef	Ing.	47	ČSSD	BEZPP	368	12.28	2	*
4 Komunistická str. Čech a Moravy	1	UHŘÍ Josef	RSDr.	63	KSČM	KSČM	216	12.37	1	*
5 Nezáv. kand. za rozvoj Lanžhota	1	Pardlík Vladimír	Ing.	49	NK	BEZPP	534	12.49	1	*
5 Nezáv. kand. za rozvoj Lanžhota	4	Burýšková Líbuše	MUDr.	48	NK	BEZPP	460	10.76	2	*
5 Nezáv. kand. za rozvoj Lanžhota	2	Petrů Čestmír		45	NK	BEZPP	419	8.70	3	*
6 PERSPEKTIVA PRO LANŽHOT -s.n.k	1	UHŘÍ Marek	Mgr.	28	NK	BEZPP	348	6.63	1	*
6 PERSPEKTIVA PRO LANŽHOT -s.n.k	12	Hramek Havel	Ing.	39	NK	BEZPP	327	6.02	2	*
6 PERSPEKTIVA PRO LANŽHOT -s.n.k	6	Hrubá Zdenka	Ing.	46	NK	BEZPP	277	7.64	3	*

MĚSTO LANŽHOT

VÝPIS USNESENÍ

Z USTAVUJÍCÍHO JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA LANŽHOT
DNE 07.11.2006

ZASTUPITELSTVO MĚSTA

schvaluje:

1. volbu volební komise ve složení:
předseda: **Ing. Vladimír PARDÍK**
člen: **Helena SVAČINOVÁ**
člen: **Ing. Ludmila DANDOVÁ**
2. počet uvolněných členů zastupitelstva – 2 (starosta a 1 místostarosta)
3. počet členů rady města – 7 členů
4. způsob voleb – starosty, místostarosty, členů rady a předsedů výborů – tajně, ostatní aklamací
5. volbu starosty: **František HRNČÍŘ**
6. volbu místostarosty: **Josef BARTOŠ**
7. volbu dalších členů rady města: **Ludvík SVOZIL**
Mgr. Antonín HOSTINA
Ing. Vladimír PARDÍK
Ctírad PETRLA
Ing. Aleš UHER
8. ustavení kontrolního a finančního výboru
9. volbu předsedy kontrolního výboru: **Ing. Vladimír PARDÍK**
10. volbu předsedy finančního výboru: **Ing. Aleš UHER**
11. zástupce na valné hromady a. s. Hantály, Vak Břeclav a VaK Hodonín
starosta p. František HRNČÍŘ
místostarosta p. Josef BARTOŠ

ukládá:

1. připravit jmenovitý návrh na doplnění výboru finančního do počtu 7 a kontrolního do počtu 9 členů
zajistí: předsedové kontrolního a finančního výboru
termín: do příštího zasedání
2. připravit návrh rozpočtu na r. 2007
zajistí: rada města
termín: do příštího zasedání

V Lanžhotě dne 07.11.2006

starosta města Lanžhot
František HRNČÍŘ
místostarosta města Lanžhot
Josef BARTOŠ

Advent

adventus znamená latinsky příchod

Doba přípravy na Vánoce se nazývá „ADVENT“. Toto označení pochází z latinského slova „adventus“, což znamená příchod. Myslí se zde na příchod Vykupitele Ježíše Krista. Adventní doba trvá čtyři neděle před slavností Narození Páně 25.12.

První začátky slavení adventu se objevují v jižní Galii a ve Španělsku koncem 4. století. Od 12. do 13. století se stal advent začátkem nového liturgického roku, který do té doby začínal Vánoce.

ADVENTNÍ PÍSNĚ - RORÁTY

Obsah adventní doby výstižně vyjadřují staré české adventní písně - „roráty“, sestavené podle biblických textů, převážně prorockých. (Roráty - název pochází z nejznámější latinské adventní písně pocházející z 16. stol z Francie: „Rorate coeli de super...“ - „Rosu nám dejte nebesa, dejte nám spasitele...“). Připomínají očekávání spásy, vyvedení ze zajetí a uvedení do Boží blízkosti. Přinášejí ujištění o Boží věrnosti v příslibu spásy.

Tyto staré písně nás spojují s vírou našich předků. Byla to víra hluboká, poučená Božím slovem. Nápěvy i slova písní překlenují celé generace. Dávají nám zakusit společenství církve, které je rozprostřeno přes celá století.

*Rosu dejte, nebesa, shůry a oblakové dštěte Spravedlivého.
Otevři se, země a vypuť Spasitele.*

*Nebesa vypravují slávu Boží
a dílo rukou jeho zvěstuje obloha.*

*Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.
Jako byla na počátku, i nyní, i vždycky
a na věky věků. Amen.*

VÝZNAM ADVENTU - ADVENT V NÁS

Adventní doba našťestí není pouze časem horečných nákupů. Má především svůj duchovní obsah. A tím je nejen příprava na Vánoce! Vyzývá nás k setkávání se s Kristem v našem každodenním životě a připravuje nás na jeho slavný druhý příchod.

*Jak jen toužím,
abys prožil advent.
Jak jen toužím u tebe bydlet,
žít důvěrně s tebou
a sdílet všechna tvá břemena.*

*Vždyť ti jdu vstříc
ve všech tvých přáních.
A přece jsem ti ještě nikdy
nesměl žádné splnit.
Já, tvůj Bůh.*

*Jak jen toužím, abys prožil advent.
Jak jen toužím znovu se zrodit
ve tvém městě, tvé ulici,
ve tvém domě a ve tvém srdci.*

*Vždyť ti jdu vstříc
od věčnosti k věčnosti.
Ale hledám jen tebe.
Já, tvůj Bůh.*

Jak vypadala rorátní mše? Každé (i malé) městečko mělo svoje roráty, všude bychom nacházeli rozdíly. Společné všem bylo to, že roráty trvaly dlouho – běžně i dvě hodiny. Rorátní písňe mívaly třeba 18, 20 nebo i 60 slok. Chodilo se na ně v mraze a za tmy už v pět hodin ráno a roráty trvaly někdy až do sedmi hodin. Proč začínaly tak brzy? Člověk doby barokní, kdy roráty vznikaly, vstával velmi brzo a chodil spát velmi brzo. Způsob života tehdejších lidí byl jiný. Odvíjel se od světla a tmy, nikoli od toho, co ukazují hodiny. Dnes jsme sešňerováni časovými údaji.

(vybráno z Katolického týdeníku)

Milí přátelé,

vstupujeme do období v závěru roku, do období, které nese v sobě něco tajemného, očekávání něčeho radostného, krásného – slavení Vánoc.

Při myšlence, že vánoce pevně sevřela do svých rukou komerce, reklama a ekonomické zájmy a když z televizní obrazovky slyšíme – jedině z našeho obchodu si děti přejí dárek od Ježíška a mohl bych dále pokračovat v podobných sloganech, musím se přiznat, že radost a úsměv ve tváři se poněkud vytrácí. Jsou to opravdu ty právě Vánoce?

Vánoce jsou svátky narození Ježíše Krista, narození našeho Spasitele, kterého lidstvo v dávné době toužebně očekávalo. On, Emanuel – to je Bůh mezi námi, se stal člověkem, on nám přichází dát pravý smysl života, pravé štěstí, po kterém člověk stále touží. Vidíme tento kontrast. Copak se Bůh stal člověkem proto, abychom se jednou za rok sentimentálně dojímalí u vánočního stromu, udělali z vánoc pouze záminku pro hodování a sebeuspokojení v maximálním tříptu? Svátek Kristova narození jsme „udusili“ hromadami balícího papíru a kilometry pozlacených stužek. Taková chvíle radosti a pseudolásky brzy vyprchá a končí rychle jako čas dvoudenních vánočních svátků a ty zůstanou pouhou vzpomínkou.

Vánoce jsou tedy stále pozváním pro každého člověka, abychom objevili pravý smysl těchto dní. Mysleme na toho, který ke mně a ke všem nám přichází, aby se nás každého bez rozdílu dotknul pravou láskou, kterou si člověk nikde nezíská, pouze toho, který je Bůh a zároveň člověk – on nám nejlépe rozumí a dobře ví, co každý z nás potřebuje. S tímto opravdovým prožitkem se už nevrátíme do všedních dní života bez lásky, bez radosti a naděje a nemusíme se už trmácet životem bez cíle a potom budeme opravdu v nitřně šťastni a náš život najde své naplnění. Nechme se obdarovat tímto darem, kterým je narozený Kristus.

Přeji Vám , abychom takto letošní vánoce všichni společně prožili a tím Vás také zvu na všechny sváteční bohoslužby k oslavě Vánoc. Zároveň připojuji přání všeho dobrého s hojností Božího požehnání do nového roku.

Otec František

Přehled svátečních bohoslužeb v Lanžhotě o Vánocích

24.12. Ne	4. neděle adventní	8.00 10.00
	Vigilie Narození Páně-půlnoční mše	22.00
25.12. Po	Slavnost Narození Páně	8.00 10.00
	Živý betlém na Náměstí	14.00
26.12. Út	Svátek sv. Štěpána	8.00 10.00
27.12. St.	Svátek sv. Jana	17.30
28.12. Čt	Svátek sv. Mláďátek	16.00
31.12. Ne	Svátek sv. Rodiny-Ježíše, Marie a Josefa	8.00 10.00
	Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku	17.00
	Uvítání nového roku	23.30
1.1. Po	Slavnost P.Marie, Matky Boží	8.00 10.00
6.1. So	Slavnost Zjevení Páně, Tří Králů Rybova vánoční mše v podání sboru z Dolních Bojanovic	9.00
7.1. Ne	Svátek Křtu Páně	8.00 10.00
	Končí doba vánoční	

Farnost v průběhu roku 2006

V tomto roce uspořádala farnost 2 kulturní akce v místním kostele. První bylo 26. března postní pásmo scholy z Moutnice .

V říjnu se uskutečnil v našem kostele recitál Popelka nazaretská od Václava Renče, v přednesu olomouckých umělců. Kdo se zúčastnil, určitě mi dá za pravdu, že to byl velmi hluboký umělecký zážitek.

Určitě to není poslední akce. Už teď se těšíme na další. V nejbližší době to bude adventní koncert, který se uskuteční v sobotu 16. prosince v 16 hod. Účinkuje TRIO MUSICA ANIMAE a ŽESŤOVÝ KVINTET, které jsme mohli poznat už v loňském roce.

Návštěvy poutních míst

Většinu poutí v naší farnosti organizují 3 obětavé ženy, shodou okolností všechny Marie - Uhrová, Petrlová a Zonygová. Některé z nich si můžeme připomenout. K těm pravidelným, každoročním, patří Cyrilometodějská pouť do Mikulčic 5. července. Další tradiční je dvoudenní poutní zájezd na Svatou Horu u Příbrami, která se letos konala 24. – 25. června a další tradiční poutí je dušičková pouť na Sv. Hostýn 14. října. Letos podruhé se naši poutníci vypravili ve květnu do Žarošic. Možná se i tato pouť stane poutí tradiční. Kromě těchto pravidelných byly uspořádány ještě 4 další poutní zájezdy – na Horu Matky Boží v Králíkách v Čechách, do Šaštína, Příbyslavic u Třebíče, Zlatých Hor v Jeseníkách a Medžugorje.

Paní Marie Uhrová k těmto zájezdům říká: „Byla bych ráda, kdyby se našich poutí zúčastňovali i mladí. Vždyť na poutních místech vidíme tolik mladých v řadách procesí. Domů si přivezeme plno dojmů, krásné zážitky a dobré pocity“.

Co možná nevíte

* že naše farnost má své webové stránky – www.farnostlanzhot.wz.cz

* že byla vyrobena vánoční pohlednice s lanžhotským betlémem a farní kalendářík 2007

Chválíme

Už je to mnoho let, ještě v době duchovního otce Stejskala, kdy byly v naší farnosti snahy o vytvoření mladého kostelního sboru. Asi před 10 lety nějaký čas docela dobře fungoval dětský sbor, který se ale rozpadl, když děti povyrostly a tehdejší vedoucí odešli za studiem. V našem zpěvném Lanžhotě se nenašel nikdo, kdo by děti vedl a mládež neměla o takovou „aktivitu“ zájem. Když přišel v roce 2002 do naší farnosti otec Pavel Holešín-

ský, co nejdříve se snažil zájem mladých o nové zpěvy v kostele podpořit. Určitě také proto, že byl sám mladý a rád zpíval nové duchovní písně, blízké hlavně mladým lidem. I když zájem mladých nebyl tak velký, přece se pár nadšenců našlo, kteří se do toho s vervou pustili a vytrvali. Časem se k nim přidali další a tak vznikl schopný sbor mladých, který velmi oživil liturgii v lanžhotském kostele. Písně by měly oslovovat hlavně mladé, těch ale chodí do kostela velmi málo. Sboru bylo umožněno zpívat na ranní mši svaté, a to asi většina mladých ještě spí. Je to určitě jejich škoda, pokud by si přivstali, měli by ze mše svaté daleko lepší zážitek. Při slavení mše svaté není určité zpěv to nejdůležitější. Jak pěkná je mše tichá. Ale zpěv také může povznášet k Boží chvále, což se mladým opravdu daří. Jejich zpěvy jsou živé, obsahově velmi duchovně na výši, provedení výborné. Při proměňování a doprovázení duchovního otce zpěvem „Požehnaný jsi Bože na věky...“ až zamrazí. A tak jim přejme ať vytrvají, ať je nic neodradí.

JB

HODOVNÍ VÝSTAVA V MUZEU

V sobotu před hody byla slavnostně otevřena zrekonstruovaná dvorní část muzea, jejíž součástí je i výstavní síň. První výstavou zde byla výstava obrazů lanžhotských rodáků, malířů pana Jana Cipryse a pana Františka Šuláka. Vystavené obrazy obou malířů, ač malované rozdílnou technikou (olejomalba, akvarel) měly velký úspěch.

Pan Jan Ciprys se narodil 31.1.1934 v Koticích, odkud pocházela jeho matka a v 10 letech se přestěhoval s rodiči do Lanžhota - otec byl Lanžhotčan. Až do svého důchodu pracoval v Gumotexu v Břeclavi. Jeho koníčkem byl fotbal a trampské výlety do přírody, kde začaly jeho první pokusy zachytit něco z krajiny malbou. Aby se v malování zdokonalil, nechal se zlákat Františkem Šulákem do malířského kroužku v Břeclavi a tak začalo jeho systematické malování, které je pro něj koníčkem, zábavou a radostí. Jeho nejoblíbenější technikou je olejomalba. Je členem Sdružení moravsko-slovenských výtvarníků.

Pan František Šulák se narodil 8.8.1938 v Lanžhotě na Limpíně. Vzdělání měl chemického směru a také on pracoval až do důchodu v Gumotexu. Malování je jeho velkým a jediným koníčkem, kterému věnuje hodně volného času. Jeho oblíbenou technikou jsou akvarely. Je členem Sdružení břeclavských výtvarníků.

Z Regionu Podluží

V měsíci lednu se Region Podluží (RP) zúčastnil veletrhu cestovního ruchu Region Tour 2006 Brno, proběhla členská schůze v Lužicích. V únoru měli občané možnost zatančit si se svými zastupiteli v Moravském Žižkově na třetím plesu Regionu Podluží, k tanci a poslechu hrála DH Stříbrňanka. Proběhl 6. ročník turnaje v kuželkách obcí RP. (O jednání členské schůze, výsledcích turnaje jste byli informováni ve zpravodaji č. 1/2006.)

V dubnu se v Lanžhotě uskutečnila přehlídka dětských folklorních souborů, přičemž sál Podlužanu málem praskal ve švech. Na přehlídku přispěl z rozpočtu Jihomoravský kraj. Kdo se nepřišel na děti podívat, o hodně přišel. Děti předvedly opravdu výborné výkony.

V květnu byla Regionem Podluží a obcí Lužice slavnostně vydána publikace o druhé světové válce v kronikách obcí, kterou společnými silami připravili kronikáři u příležitosti vzpomínky ukončení druhé světové války. Na přípravě této publikace poctivě pracovali, sbírali materiály od jara r. 2005, za což jim patří dík a upřímný obdiv. Upřímné poděkování rovněž patří všem dobrovolným hasičům a dalším dobrovolníkům, kteří pomáhali při letošních jarních povodních. (Krátký článek o publikaci jste si mohli přečíst ve zpravodaji č.2/2006.)

V červnu starostové vyjeli na kolech po severní části Podluží, přijeli i starosta a místostarosta Hononína a zástupci z Mikroregionu Morkovsko na Kroměřížsku, kteří darovali Regionu Podluží finanční dar ve výši cca 50.000 Kč na postřik proti komárům po letošních povodních. Na tento postřik rovněž přispěl i Jihomoravský kraj částkou cca 200.000 Kč. Tento postřik byl během prázdnin aplikován v zasažených obcích firmou p. Jaroslava Krásného z Kostic.

Na červnové členské schůzi Regionu Podluží v Lanžhotě byl schválen závěrečný účet svazku obcí za rok 2005, návrh rozpočtového provizoria na rok 2007. Zápis z členské schůze je k nahlédnutí na webových stránkách svazku obcí www.podluzi.cz.

Během letních prázdnin kancelář RP, kromě jiných aktivit, dávala dohromady podklady pro tisk stolního kalendáře 2007 s přehledem kulturních akcí na příští rok. Kalendář byl dokončen a vytištěn v říjnu. V současnosti si jej můžete zakoupit spolu s publikací II. světová válka v kronikách obcí, na jednotlivých obecních úřadech nebo přímo v kanceláři RP, TIC v Břeclavi.

Během léta se počet zaměstnanců RP rozrostl o nového projektového manažera, který v současnosti pilně pracuje na projektech turistického a orientačního značení, informačních míst, zmapování vinných sklepů, a dalších aktivitách.

V těchto týdnech kancelář spolupracuje s regionem Slovácko na přípravě veletrhů cestovního ruchu 2007 (např. RegionTour Brno). Asistentka manažera převzala v říjnu od Regionu Slovácka nové vytištěné katalogy „Ve víru barev a chutí“ s turistickou nabídkou Slovácka. Managementem svazku

jsou mapovány subjekty vyvíjející činnost na území svazku obcí (spolky, firmy, podnikatelé v regionu a produktové nabídky jejich firem, nabídka ubytovacích a stravovacích kapacit v regionu, atd.). Postupně jsou těmito informacemi naplňovány webové stránky RP, informace rovněž poslouží k tisku produktových katalogů. Přípravuje se nový ročník přehlídky dětských folklorních souborů.

V Dolních Bojanovicích se sešli v říjnu na společném zasedání zástupci MAS Dolní Morava (Mikroregion Hodonínsko, Region Podluží a několik dalších obcí) a se zástupci MAS Záhoří – Bečva (Mikroregion Helfštýnsko a další obce)

Více na www.podluzi.cz.

Martina Kaufová

Předhodové zpívání

Tak jako v jiných obcích, stalo se i u nás pravidlem uspořádat PŘEDHODOVÉ ZPÍVÁNÍ. Jinde, kde není tak slavnostní stavění máje jako u nás, bývá předhodové zpívání v sobotu, kdy už všichni mají uklizeno, napečeno a je to ten správný čas hodově se naladit. Naše páteční zpívání ještě zdaleka hodovým naladěním nemůže být. Hlavně pro ženy, které ještě dopékají, douklízejí a nemají tudíž ani tu správnou náladu jít se bavit. Přimlouvám se proto za změnu PŘEDHODOVÉHO ZPÍVÁNÍ na POHODOVÉ ZPÍVÁNÍ. To by v pátek před hodkami mohlo být opravdu pro všechny pohodové. A možná by pak byla i účast Lanžhotčanů větší. Nebo ne?

/Ja Ba/

„Akce strom“

V říjnu r. 1995 se v rámci Ekologického roku již tato akce v naší mateřské škole uskutečnila. Od té doby se v Lanžhotě mnoho změnilo – některé stromy byly vykáceny, nové vysázeny, některá veřejná prostranství nově upravena.

Protože tato akce splnila svůj účel a vedla k užšímu sepětí dětí s přírodou a děti měly radost z toho, co vytvořily, rozhodly jsme se ji zopakovat.

Strom – tento symbol života – s dětmi celý rok pozorujeme a odráží se to ve výtvarných, pracovních i jiných činnostech /literárních, hudebních...../.

Každá třída – Berušky, Medvídci, Kořata a Veverky – si vylosovala svou část Lanžhota, kde zjišťují počet stromů listnatých, jehličnatých, pozorují keře a jejich změny během celého roku. Na tomto úseku si děti vybraly jeden strom, který se stane jejich symbolem a k němu se budou vracet ve všech ročních obdobích. S tímto svým stromem se i vyfotí.

Dekorační strom na chodbě je zároveň ukázkou / i když malou/ toho co děti během roku ve svých třídách vytvoří.

Věříme, že se nám tento roční projekt vydaří a děti budou nejen vzpomínat na „svůj strom“, ale i na ty, které na jaře společně vysadíme.

Jiřina Bazalová, uč. mateřské školy

Představujeme další šikovné lanžhotské ženy

Tentokrát jsem se vydal za dvěma ženami, které jsou shodou okolností stejný ročník – 1932.

První je paní Růžena Petrová, rozená Černá. Starší ji znají pod přezdívkou „Růžka Hajných“. Na otázku proč tato přezdívka mi odpověděla, že její pradědeček byl hajný a jak už to u přezdívek bývá, zůstala i pro příští generace. Paní Petrová bydlí ve svém rodném domě na ulici Palackého. Měla dva bratry, Miroslava a Josefa. Zajímavé je, že lidé říkali Růžka a Jožka Hajných a Mírek Kocian. Přikládám zajímavou historickou fotografii, na které je celá rodina před cukrárnou U Sítků, která bývala vedle nynější pizzerie. Provdala se za Antonína Petrlu, který již zemřel a má dva syny, Antonína a Jaroslava.

Paní Růžka za mlada šila v kožené galanterii v Břeclavi a jak tak měla to štítí v ruce, přešla doma na vyšívání na šicím stroji. Ke své práci řekla: „Když sem začínala, tak sem chodila na radu k paní Strakové – „Škandici“ za školů. Vyšívám už nejméně 30 roků. Šiju košele, fjerťochy, tacle, obojky, to, co je potřeba. Najvíc sem sa navyšívala zástěr a ubrusů, no, všelícheho.“ Při mé návštěvě vyšívala právě košelu do Kostic. „Když nekdo chcel košelu, tak u mňa byla konečná. To znamená, že sem sama všechno zařídila. Punt vyšila paní Šišková a dohromady to dala paní Ciprysova – „Můčková“. Ale dnes už nemožu dobře chodit a tak si to mosí každý oběhat sám. Vyšívám a jezdi na mnů z celého Podluží aj dál.“

Druhá, stejně stará a také již vdova, je paní Božena Mrázová, s přezdívkou „Miklička“. Paní Mrázová je, bohužel, už těžce nemocná, na vozíku a téměř nevidící. Je rozená Uhrová a má jednoho bratra Františka, který žije v Olomouci. Její manžel Antonín Mráz pocházel z Kradlova, má dvě dcery, Boženu a Alenu. Bydlí na ulici Luční, dům dostala od své stařenky Miklicové, po té je přezdívkou. Bydli se svou starší dcerou Boženou.

Paní Božka byla specialista na lajble, vázala a připevňovala mašle, dělala také dětské čepce a korduly. Na otázku, jak se k této krásné práci dostala, odpověděla: „Po smrti paní Petrové – „Józové“, kerá lajble dělala, jich neměl kdo dělat a když šly moje děvčata k muzice, tak sem si řekla, že jim jich ušiju sama. Nikdo mňa to neučil, mosela sem rozpárat celý lajbl, abych sa to postupně naučila. Začínala sem po rodině a potom sa to rozjelo po Lanžotě aj dál. Květ na chrbtě sa nedostal, tak sem si ho malovala sama. Ani tolik mašliček sa tenkrát nedostalo.“ Dověděl jsem se, že poskládat mašličku na zádech – „krajzlík“ uměla naskládat jak málokdo. Její zručnost po ní zdědila také její dcera Alena, která dělá lajble

dodnes a paní Božka je na ni hrdá, že pokračuje v rodinné tradici.

Přejeme oběma hodně zdraví a paní Petřové spoustu elánu a nápadů v její záslužné práci.

Na závěr vzpomeňme také již zemřelou paní Andělu Dršťkovou, která lajble dělala a v současné době je dělá i paní Ludmila Prajková. Lanžhotské lajble jsou specifické svou tmavě zelenou barvou.

Břetislav Osička

Dobře reprezentují Lanžhot

V našem Zpravodaji jsou pravidelně zveřejňovány příspěvky o lidech, našich spoluobčanech, kteří svou dovedností v různých oborech zanechali výraznou stopu. O většině z nich se píše v minulém čase – už nejsou mezi námi.

Já bych dnes chtěla obrátit pozornost čtenářů na dva současné manželské páry, které si naši pozornost opravdu zaslouží. Jde o manžele Osičkovy a Uhrovy. Známe je jako výborné zpěváky a vzdělané, průbojné podnikatele.

Již od dětství se věnovali zpěvu. Měli dobré zázemí v rodičích, kteří dodnes pěkně zpívají. Jožka zpíval s Břetou a Jana s Jitkou. Později v manželství vznikla výjimečně sladěná dua.

Vracím se k manželům Osičkovým. Jejich krásné hlasy slyšíme na společenských akcích, kde často vystupují v krojích. Mají nahrávky v českém rozhlase, na hudebních nosičích. S dechovou hudbou Lanžhotčankou navštívili několikrát naše krajany v USA i Kanadě. Břeťa už 20 let zpívá s Moravankou. Slovácká písnička získává posluchače po celé republice. V šlépějích rodičů kráčí i mladší syn Vojta. Zpívá bez trémy, verbovat by mohl učít i starší chlapce. Starší Břetislav inklinuje spíše ke sportu. Pokud se mu bude dařit, uvidíme ho možná někdy v reprezentaci.

Folklorní činnost manželů Osičkových vyžaduje většinu volného času, ale jsou příkladní i jako podnikatelé v pohostinství. Hospoda U Bartošů je známá v širokém okolí. Na různé akce se sjíždějí lidé z celé republiky. Nejen hospůdka zabere dost času, ale Osičkoví neustále něco budují. Zastřešili dvůr a tak ani déšť neohroží plánované akce. Ve Slovácké jizbě se scházejí spoluobčané, konají se zde svatby, narozeniny, křtiny, ale také trachty. Pro své hosty připraví vše, co si přejí. Vyhlášená domácí jídla, řízky, saláty. Připravili i martinskou husu, lokše a zelí – jídlo, které má tradici na Slo-

vensku. Hojně navštěvovaný je i sklípek a k zpestření oslav slouží kuželky.

Jaké akce se u Osičků pořádají – hody malých školáků, přehlídka dechových hudeb na počest rodáka, muzikanta a skladatele pana Metoděje Prajky, setkání vypravěčů „O lanžocký přegulniák“, krojový výlet chasy, regionální přehlídka dětských folklorních souborů a řada dalších. Některé mají za sebou několik ročníků.

Letos byl Břeťa zvolen už počtvrté do zastupitelstva města Lanžhot. Je členem kulturní komise.

Je možné všechno to zvládnout? Asi ano. Vedle mladistvého elánu je to pracovitost, úsilí a práci i zálibu brát jako poslání.

Manželé Uhrovi mají hodně společného s Osičkovými. Podnikají v nelehkém oboru – v zemědělství a vinařství. Jožka zdědil pracovitost k zemědělství a lásku ke zpěvu od svého otce ing. Uhra, který je nejen dobrý zpěvák, ale také skladatel lidových písní. Mladý Jožka i při náročné práci si najde čas na zpívání v lanžhotském mužáckém sboru. Už 10 let chodí na zkoušky, vystupuje; má vztah ke kroji. Ještě vede regionální sbor mužáků. Rád vzpomíná na muzicírování v dechové hudbě, kde hrál 8 let na baskřídlovku. Teď se už věnuje jen zpívání.

Manželka Jana pracuje jako učitelka na ZŠ Tvrdonice. Vedla tam 8 let dětský pěvecký sbor. I ona vedle svých pracovních povinností, dojíždění, ruku v ruce pomáhá svému manželovi v podnikání. Dokončila dálkové bakalářské studium a ve studiu dále pokračuje, má starost o tři šikovné dcery, o rodinu, studium a ještě si ráda zazpívá v ženském sboru.

S manželem jim to ladí v práci, zpěvu a hlavně v životě. Klobouk dolů! Často je slyšíme při akcích v Lanžhotě, ale můžeme je slyšet i v českém rozhlase. Škoda, že jejich krásné písničky nejsou zaznamenány na kazetě nebo CD. Z posledních vystoupení byla účast na oslavě 90. narozenin Tomáše Bati ve Zlíně. Jejich písně vehnaly panu Baťovi slzy do očí a s poděkováním dostali další pozvání do Zlína.

Co myslíte, není to dobrá reprezentace Lanžhota? Přejme jim hodně síly v dalším podnikání a radost, kterou nacházejí ve zpěvu.

Vlasta Ciprysová

Založení dětského národopisného kroužku v Lanžhotě

Nikdo si nedovede představit, jaké velké bohatství skrývá v sobě kraj Moravského Slovácka v lidových písních, tancích a zvycích, které tu byly vytvořeny našimi předky a jsou z části uchovány až po dnes. Z vlastních zkušeností vím, že pokud jsme vyjeli s Lanžhotčankou reprezentovat náš region na Slovensko, do Čech a hlavně do zahraničí, vždycky jsme měli obrovský úspěch. Ale nechci mluvit jen za naši kapelu. Jakýkoliv národopisný soubor, cimbálová muzika nebo dechovka Moravského Slovácka když někde vystupuje, reprezentuje náš region nebo i soutěží, v drtivé většině nemá absolutně konkurenci. Je podivuhodné, jak v dnešní přetechizované době je ve vyspělých zemích západní Evropy, Ameriky, a ne jenom tam, tak obrovský zájem o naši kulturu a

folklor. Vystoupení našich souborů tam navštěvuje daleko více posluchačů než tady u nás doma a jak už jsem řekl, vždy s obrovským úspěchem.

Ale nic netrvá věčně. Pokud chceme tento stav udržet, musíme pro to něco dělat. Dnešní děti a mládež vyrůstají v úplně jiných podmínkách, než tomu bylo dříve. Ve většině obcí a měst Moravského Slovácka už dnes běžně fungují národopisné soubory, slovácké krůžky apod.

Když jsme letos zpívali s mužáckým sborem na vystoupení v Mikulčicích, řekl konferenciér: „A teď na závěr zazpívá, kdo jiný než, mužácký sbor z Lanžhota, který byl a je centrem Podluží“. Na jedné straně mě to potěšilo, na druhé jsem si ale uvědomil, že už to vlastně není pravda. Proto jsme se i u nás v Lanžhotě rozhodli rychle jednat. Nemalou měrou k tomu přispěl starosta, pan František Hrnčíř, který mne pověřil založením dětského národopisného souboru. Musel jsem sehnat někoho, kdo se této činnosti věnuje a rozumí jí. Jelikož jsem v Lanžhotě nenašel nikoho, kdo by byl ochoten se tomuto věnovat, přizval jsem ke spolupráci pana Jaroslava Švacha z Břeclavi, který se této činnosti věnuje prakticky celý život.

Kroužek se začal scházet 8. listopadu tohoto roku a na první schůzce se sešlo 30 dětí od 1. po 6. třídu. Nacvičujeme dvakrát týdně, v pondělí a ve středu v 15:45 hod. ve Společenském domě (bývalé kino) a hned od začátku je vidět, že to děti baví, i když k menšímu vytřídění dojde vzhledem k tomu, že děti mají i jiné zájmové činnosti a ty se mohou překrývat. Myslím, že přesto nemusíme mít strach, že by kroužek zanikl. Pan Švach učí děti tancovat, já je učím zpívat. Výběr písní jsem nechal na dětech, aby se jim dobře zpívalo. I tak je bohužel úroveň zpěvu velmi nízká. Proto velmi doporučuji rodičům, aby s dětmi doma zpívali. Je jedno jaké písničky, hlavně aby byly melodické.

Každé začátky jsou těžké a ne každé dítě, které se přihlásí, má stejný talent a zájem. Přesto pevně věřím, že se určitý základ vytvoří a budeme děti nepřetržitě celé roky vychovávat k tomu krásnému, co nám naši předkové zanechali, abychom znovu naplnili slova konferenciéra z Mikulčic.

Pavel Uher

Odtajňuji tajemství

Věřím, že už mohu. Ti dva, jichž se to týká, si to už jistě spolu kamarádsky, jak také jinak, vyřkali v té části nebeských sfér, kam putují dobré duše i těch, kteří, jak říká prostý lid, skládají písničky. Ale k věci, abych dlouho nenapíral.

„Vínečko bílé, si od mej milej, budu ta pit, co budu žít, vínečko bílé. / Vínečko rudé, si od tej druhej, budu ta pit, co budu žít, vínečko rudé. / Vínečka obě, frajárky moje, budu vás pit, co budu žít, vínečka obě.

No a co? Tuto písničku Fanoše Mikuleckého zná přece každý, kdo ji zpíval a zpívá šedesát i více let! A ne toliko na Podluží, na Moravském Slovácku, ale... Všady, řekl by lid. Jenomže u slov – textu této písničky je jeden malý uzlík tajemství. Kdysi a dlouhá léta je v sobě nosila jediná osoba – a potom já, když mi to své tajemství předala.

V roce 1994 vydal hudební nakladatel Aleš Sigmund ve své edici Morava zpívá, zpěvníček 35

nejkrásnějších písní Fanoše Mikuleckého s titulkem VÍNEČKO BÍLÉ. V něm na straně 79. otisku je v notách i s textem písničky, podle které se zpěvníček jmenuje – tedy Vínečko bílé. Třetí sloku tu uvádí v závorkách! Myslím, že nezavěšený čtenář či zpěvák dodnes nechápe proč.

Vysvětlení by našel ve dvou brožurkách. První nese datum 8. 5. 1979, vydalo ji OKS Hodonín, autor Jindřich Uher a název Literárně hudební pásmo o životě a tvorbě Fanoše Mikuleckého; druhá vyšla 26. 9. 1981 v Gottwaldově ke Dni tisku a její titlek je stručný: Písničky F. Mikuleckého. V obou publikacích je třetí sloka písničky Vínečko bílé předznamenána touto poznámkou: Třetí sloka je od neznámého autora.

Je to už hodně dávno, kdy jsem o této skutečnosti hovořil osobně s Fanošem samotným, jenž byl dlouholetým přítelem mého otce, a což jistě vůbec nepřekvapí, také moji tetičky, paní Rózky Horákové – Uhrové. S tetičkou si obzvlášť vřele rozuměl a nemluvil o ní jinak než o Rozárce. Fanoš Mikulecký se nikdy netajil tím, že ho ta třetí sloka v jeho písničce netěší! Ano, je to tak, nikdy se s ní nesmířil. Už není důležité znát proč, i když jsem jeho nesouhlasné argumenty slyšel. Zpěvný lid vzal za svou i tu třetí sloku, v drtivé většině aniž by jen tušil, že jejím autorem už Fanoš Mikulecký není. Snad si ani nedovedl představit, že by tomu mohlo být jinak. Fanoš Mikulecký rezignoval na vůli lidu a snad přestal i tomu anonymovi zazlívat „podvrh“ třetí sloky. A už vůbec si nedovedu představit jak by se tvářil, kdyby se mu ten anonym představil.

Možná ztratil odvalu, ale za to mu při jeho pohřbu promluvil nad hrobem s patosem, snad jenom jemu tenkrát vlastním. Žijí ještě pamětníci, kteří by to potvrdili. Vždyť Fanošova, od mládí kamarádka, Rozárka Uhříkových, potom Rózka Horáková – Uhrová nebyla pouze nepřekonatelnou tvůrkyní textů písní „svícových“, myslím co do jejich počtu, písní a básní vlastních, vynikající altistkou, ale také nezapomenutelnou řečnicí...

„Jozi“, řekla mi jednou tiše, nesměle a až téměř provinile, „to já sem k téj Fanošovej písničce Vínečko bílé přidala tú třetí sloku, to já...“ A po delším oboustranném mlčení dodala: „Dokád budeme obá živí, nech si to pro sebja...“ Myslela Fanoše a sebe.

Podržel jsem to její tajemství, záhadu třetí sloky, v sobě mnohem déle, než si přála. Náš, lanžhotský Zpravodaj je prvním a jediným, který to poví dál a dál...

Písnička, o které tu byla řeč, neumlkne, dává jí život lid a to je pramen života hodně dlouhý...

Jož. Uher

POSLEDNÍ „LESU ZDAR“ // A.J. 24.10. 1927 – 13. 10. 2006 //

V roce 1955 jsem byl zaměstnán u Státních lesů Lanžhot, polesí-těžební obvod Soutok. Kancelář jsme měli v budově a místnosti, ve které je dnes lanžhotská pošta. Ještě koncem 19. století si neslo toto místo název Na mýtě. Dnes Komárnov.

Naším vedoucím – šéfkem byl pan Antonín Tinka (dříve by mu příslušel titul nadlesní) a jemu podléhali títo myslivci – hajní, nebo-li těžební mistři: František Petr, Josef Zouhar, Antonín Javorský, Rudolf Topič a Vlastimil Brantalík. Mně lesní dělníci a dělnice z Brodského a Kútů říkali mladý pán písař.

Výše vyjmenovaní tvořili sehranou a pro tak zvanou mysliveckou latinu jako na míru šitou partu. Někdy šéfovi Toníkovi, jak si pana Tinku dovoloval oslovovat pouze stařešina Frantík Petr, přerůstaly jejich taškařice přes hlavu, ale nebyl by to pravý fořt, kdyby nedovedl přimhouřit i obě oči, pokud právě v popolední siestě nepodřimoval. Nejedem fikaný žert, zasláný na moji adresu jsem musel ne jinak přijímat i já. Leč pít a cigánit „po jejich“ mne nenaučili; v jejich „škole“ byl bych „vyfasoval“

jen samé nedostatečně...

Jako svérázné a nápady sršící „umělecké duo“ se mezi nimi projevovali „rozverňáci“ Jožka Zouhar s TONDOU JAVORSKÝM! Jenom bych dříví do lesa znova nosil, kdybych chtěl připomínat jejich všelikeré neplechy a vylomeniny, které na oba tak bezprostředně v mnoha kapitolách poprozrazoval sám TONDA v jeho vzpomínkových vyprávěních, uveřejněných v časopise LANŽHOT paní RNDr. Evy Šupinové. Dva roky mi je Tonda nosil „po troškách“, rukou vepsané do linkovaných školních sešitů, abych je překlepal na stroji, upravil a oděhl je šmrncem a grífm. Snad se mi to dařilo i po jeho chuti.

Vždyť jsem mu pomáhal rád, neboť jeho vzpomínky jsem pokládal v rámci lanžhotského katastru za velmi hodnotnou faktografii, kronikařskou jedinečnost i za originální osobitý autorův humor, věrný myslivecké latině a jejím na doraz nadsázkám! Škoda, že jsme u nás neměli a nemáme vícero takových písíciích memoáristů!

Zatímco v polovině padesátých let minulého století, kdy se neodvratně uzavírala bohatá historie lanžhotských kuadařů – kladařů, sedláků a rolníků koňmo vyvážejících z lužního lesa kmeny stromů (kulatinu), nazývané kuady – klady, se Tonda mohl ještě předvádět svým krásným rukopisem starých mistrů opisovačů análů, rukopis jeho memoárů už stárnul spolu s ním. Ale jeho mozek pořád fungoval jako počítač vyšší kategorie člověka ne toliko odborně nabíjeného v myslivosti, ale i nadprůměrně sečtělého vzdělance (vlastnil velkou knihovnu) a hloubala.

Jeho povaha a vědomosti kořenily ideově ve filozofii T. G. Masaryka; i proto také neměl za komunistického režimu ustláno ani jen na hebkém jehličí. V tomto směru dobře opatroval duchovní dědictví svého otce, ruského legionáře a zasloužilého i uznávaného řídicího učitele lanžhotského. Bylo v něm však také něco nepoznaně zemitého z matčiny rodové větve Brumovských, kdysi sedláků v Dolní ulici. Tondův stařeček Josef Broumovský se dožil nejvyššího věku, jakého kdy v dějinách Lanžhot někdo dosáhl – 102 let! Jeden ze stařečkových bratrů jako zlatokop zahynul před první světovou válkou kdesi v Kanadě, když tam vypukla jedna z takzvaných zlatých horeček.

Závěr Tondova osudu, byt navenek stále oplýval humorem, už byl skutečně veselosti hodně vzdálen. Hlavně poté, kdy skončily jeho vandry do Brodského, odkud pocházela jeho manželka. Rád v souvislosti s ní vzpomínal na svoji brodčanskou fotbalovou kariéru, nebo na časy, kdy spolu bydleli na Přívoze v hájence, odkud míval blízko na lovy ryb a kun.

Tondovým opravdovým domovem byl však jím milovaný KRADLOV (dnes Jiřího Wolkera); tam se narodil a tam také, i pro něho možná nečekaně, v pátek ráno, dne 13. října 2006, ve věku nedožitých 79 let, nechal všechno kolem sebe jít a plynout a žít dál, aby se on sám navždycky zastavil a potom vleže, jako žitná slámka odplul na neviditelné Kyjovce tam, kam také předem nikdo nedohlédne. Snad s vědomím, že Smysl má jen to, co má sílu pokračovat!

Tož Kradlovčane Tondo, přijmi od svých kamarádů poslední LESU ZDAR!

*Text Jožka Uher
Foto Jožka Tureček*

*Lužním lesem věnovaný pomník
všem těm myslivcům a rubačům i ženám,
kteří v něm poctivou prací
naplňovali své životy, pro život jeho!*

(za Špicmauzem – směrem k Dyji 17. 9. 2006)

Novinky v kabelové televizi

Na konci listopadu jsme zprovozнили systém automatického zapínání vysílacích časů filmových vstupů a tudíž je můžeme opakovat častěji. Máte možnost si vybrat den a čas, který vám nejlépe vyhovuje. Počáteční problémy, kdy nám některé časy nevysílaly, jsou už vyřešeny. V současné době jsou nastaveny následující časy: pondělí 17.00, úterý 21.00, středa 18.30, čtvrtek 15.30, pátek 10.00, sobota 15.00. Nebráníme se případným změnám.

Omlouváme se za poruchy, které v poslední době vznikaly a které byly způsobeny závadou na počítači pro infokanál.

Na začátek příštího roku připravujeme výrazné rozšíření programové nabídky naší kabelové TV. V základní nabídce se objeví dva filmové kanály. Prvním z nich je program CS FILM nabízející archivní české a slovenské filmy a druhým je HALLMARK, který jsme kdysi již v programové nabídce měli, a který vysílá rodinné filmy a seriály. V rozšířené nabídce se na základě zájmu diváků objeví sportovní program GALAXIE SPORT.

PROČ NAVŠTĚVOVAT KNIHOVNU

Třeba proto, že je tam spousta knih, které si můžete přečíst. Spousta zábavné i naučné literatury. S výběrem vám rádi pomůžeme.

Také proto, že si můžete zdarma najít různé informace na internetu. Pokud neumíte pracovat s počítačem a potřebujete zjistit nějaké informace, rádi vám je vyhledáme.

Možná také proto, že v naší knihovně je pěkné prostředí, kde můžete strávit příjemné chvíle prohlížením a čtením časopisů.

A také třeba proto, že se tam potkáte s někým, kdo má stejné zájmy v četbě jako vy a můžete si s ním popovídat.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozené děti

Kateřina Kristoňová - Kateřina a Bronislav Kristoňovi, Pastvisko II.
Martin Macháček - Miroslava a Igor Macháčkovi, K. Černého
Ladislava Hasilová - Ladislava Hasilová a David Vrba, M. Šolochova
Filip Kubík - Kateřina a Ing. Jiří Kubíkovi, Kostická
Ondřej a Adriana Vrátilovi, rodiče Marek a Martina Vrátilovi, Luční

Úmrtí

Jindřich Valenta	72 let	Nová
Rudolf Luc	84 let	Sokolská
Antonín Javorský	79 let	J. Wolkera
Antonín Javorský	55 let	J. Wolkera
Terezie Prajková	86 let	Masarykova
Rostislav Švirga	66 let	Dolní

NEKROLOG

JIVA

*Hle, v křesle, v kterém světla čekal na návrat
do jediného oka, v němž tma spustila svou oponu,
kde s verši básní tolikrát si hrával rád
a žít se snažil vůči lidem podle Božích zákonů,*

*tam jeho srdce, věrný duše společník,
už odešlo provázet ho jeho moiry silnicí.
Když zhroutil se v něm jako padlý válečník,
tak smrt mu k počtě zatroubila na tu její polnici.*

*Už pampelišky dětem v básních nezažehne,
ta jara nedočkává žlutá světélka,
pes na něj s čekáním si k dveřím marně lehne...
Čas Múza už mu neodmotá z věténka!*

Brzy ráno dne 18. září 2006 zemřel v kuchyni svého domu v Nové ulici 72letý pan Jindřich Valenta, amatérský básník, podepisující se jako JIVA. Děti v mateřské škole a čtenáři Zpravodaje se už dalších jeho nových básniček nedočkají, a on už se nad krásami lužního lesa nezasní...
moira = osud

/jr/

Ocenění lanžhotské rodačky

V úterý 5. prosince 2006 byla na Kounicově ulici v Brně, na budově Stadionu, kde jsou nahrávací studia Českého rozhlasu, slavnostně odhalena pamětní deska naší rodačky, zpěvačky BOŽENY ŠEBETOVSKÉ.

Desku odhalil primátor města Brna Roman Onderka za účasti zástupců krajského úřadu, Českého rozhlasu Brno, zástupců Města Lanžhot a osobností jihomoravského folklóru. Zazpívat přišli mužský sbor Slováckého krúžku z Brna a manželé Osičkovi z Lanžhota.

Zpráva o činnosti za 25 let od založení Tenisového oddílu Sokol Lanžhot

Historie Tenisového oddílu Sokol Lanžhot se začíná psát v roce 1981, kdy se na zahradě u Jožky Šestáka sešla skupina lidí, kteří se v budoucích letech stanou páteří tenisu v Lanžhotě. Z úst pana Jiřího Petrly vzešel návrh na vybudování tenisového kurtu. Původní úmysl byl vybudovat tento kurt na místě pod hřbitovem, vedle tehdejší klubovny Svazu mládeže. Protože bylo potřeba na stavbu kurtu sehnat peníze, byly osloveny některé organizace působící tehdy v obci. S největší podporou se setkali při jednání s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, vedenou panem ing. Deziderem Kováčem. Tělovýchovná jednota však měla dvě podmínky. Bylo to vybudování kurtů na pozemku TJ a oficiální založení tenisového oddílu fungujícího pod ČSTV. Jako nejvhodnější místo pro stavbu tenisových kurtů byl vybrán areál Sokolského stadionu, v místě tréninkového škvárového hřiště fotbalového oddílu, které však již nevyhovovalo svému určení. Ještě v tomto roce byl oficiálně založen Tenisový oddíl Sokol Lanžhot. Prvním předsedou byl zvolen ing. Jiří Ciprys. Dočasně byly pro potřeby tenisového oddílu zprovozněny tři kurty na betonové ploše areálu. Již od počátku existence tenisového oddílu se jeho členové začali věnovat práci s dětmi. První akcí, ještě v roce 1981, bylo uspořádání Turnaje žáků, spojeného s kondičními testy.

V následujícím roce byla zahájena výstavba dvou kurtů. Tyto práce, které financovala TJ Sokol Lanžhot, probíhaly brigádní formou v tzv. akci Z, za výrazné pomoci členů výboru TJ a členů ostatních oddílů. Současně dostal tenisový oddíl k dispozici některé místnosti v budově stojící v blízkosti tenisových kurtů, dočasně využívané k pronájmu.

Rok 1983 vstupuje do historie oddílu jako rok zahájení závodního hraní tenisu v Lanžhotě. Do okresního přeboru smíšených družstev je přihlášeno družstvo dospělých hráčů.

V roce 1984 tenisový oddíl pokračuje ve zvelebování a úpravě okolí tenisových kurtů. Probíhá vybudování odrazové zdi. Do soutěží družstev je přihlášeno také družstvo žáků pod vedením a trénováním pana Františka Bartoše. Na výboru TJ probíhají první debaty o vybudování sportovní haly v areálu Sokolského stadionu.

Rozmach a rostoucí zájem o tenis v Lanžhotě pokračuje také v dalších letech. V roce 1985 a 1986 tenisový oddíl pokračuje v pořádání různých místních turnajů. V soutěžích družstev zaznamenáváme v roce 1986 první úspěch v kategorii dospělých, v podobě druhého místa v okresním přeboru. TJ zakupuje tomuto družstvu sadu teplákových souprav. Na výroční konferenci TJ jsou oceněni hráči Jiří Hostina, Michal Beránek, Soňa Nováková a za práci s dětmi František Bartoš. Začíná se uvažovat o výstavbě dalších dvou tenisových kurtů.

S vyrovnaným rozpočtem, 7379,- Kčs, a s novým předsedou, kterým se stává Jiří Hostina vstupuje tenisový oddíl do roku 1987. Oddíl má v této době již 30 členů, z toho 20 registrovaných hráčů. Pořádá Okresní přebory žactva, kde dosahuje úspěchu Eva Adamová za účast v semifinále dvouhry a za vítězství ve čtyřhře spolu s Kateřinou Svobodovou z Břeclavi. V soutěžích družstev dospělí vyhráli okresní přebor a o postup do vyšší soutěže je připravilo až v kvalifikaci družstvo z Veselí. Tenisový oddíl je také oceněn z ČSTV, které mu uděluje tehdejší titul Vzorný oddíl 1.stupně. Jsou zahájeny práce na výstavbě dalších dvou kurtů. Firma Drupos Břeclav projektuje pro TJ sportovní halu v areálu na Sokolském stadionu.

Rok 1988 zahajuje tenisový oddíl poprvé tréninky ve sportovní hale v Brodském. Předsedou oddílu je jmenován Vojtěch Hakala. Tenisový oddíl, za výrazné podpory TJ, kde se stal předsedou pan František Bartoš, dokončuje výstavbu nových kurtů, které byly slavnostně otevřeny 8.5.1988 za účasti delegátů z TJ, MNV, ONV a JTS. Dále probíhá položení obrubníků a panelů na příjezdové

cestě ke kurtům, budova dostává nový nátěr. Na všech těchto brigádách tenisový oddíl odpracoval v tomto roce úctyhodných 1150 hod. Neustává ani aktivita oddílu ve sportovní činnosti. Tenisový oddíl uspořádal kromě místních turnajů Okresní přebory žactva a dospělých.

Také v roce 1989 pokračuje tenisový oddíl v brigádách jak v tenisovém areálu, tak v areálu TJ Na Šlajsi, kde se podílel na výstavbě golfového hřiště. Správcem tenisového areálu se stává pan Kloupar. Cena za pronájem kurtu v té době činí 24,- Kčs/hod. Požadavek T.O. o zvýšení příjmů nad rozpočet ve prospěch oddílu je tělovýchovnou jednotou zamítnut. Tenisový oddíl pořádá Krajské přebory žáků a dorostenek.

V roce 1990 se na kurtech tenisového oddílu Sokol Lanžhot opět pořádají okresní přebory žactva. Pavel Svačina vítězí ve dvouhře a Radka Šupinová dosáhne finále dvouhry a vítězství ve čtyřhře. V té době oddíl pořádá tenisovou školu pod vedením Františka Bartoše. Družstvo dospělých opět vybojovalo vítězství v okresním přeboru, ale o postup do vyšší soutěže prohrálo v kvalifikaci s Hodonínem. V roce 1990 se poprvé uskutečnilo přátelské utkání proti Drossingu.

V roce 1992 se prezidentem tenisového oddílu stává Jan Uhlíř.

Družstvo dospělých vítězství v soutěži zopakovalo také v roce 1993, ale znovu o postup přišlo v kvalifikaci, tentokrát ve Vracově. Pana Kloupara ve funkci správce nahrazuje Miroslav Sláma.

V následujících letech se tenisový oddíl začíná potýkat s nedostatkem podpory pro tento sport ze strany TJ. I přes tyto problémy však dále pokračuje v brigádní a sportovní činnosti. V roce 1994 je uspořádán 1. ročník celoroční soutěže Lanžhot-Cup.

V roce 1995 tenisový oddíl zaznamenal další úspěchy, především v soutěžích jednotlivců. Pavel Svačina se stal vítězem okresního přeboru dospělých i dorostu. Navíc Richard Hehl zvítězil v turnaji mladšího žactva, který opět pořádal náš oddíl. Stávající prezident oddílu Jan Uhlíř má velký podíl na zahájení každoročního vydávání výsledkové listiny, která výrazně přispívá k archivaci údajů o činnosti celého oddílu až do dnešních dnů.

Finanční problémy oddílu vrcholí v roce 1996, kdy podstatnou většinu nákladů na provoz oddílu nesou na svých bedrech členové oddílu. I přesto tenisový oddíl přihlašuje do soutěží další družstvo dospělých. Jeho účinkování v soutěžích však bude trvat pouze dva roky.

V roce 1997 se prezidentem oddílu stává Miroslav Sláma. Ve vedení TJ stále není vážný zájem o financování tenisu v Lanžhotě. Další problémy vznikají spolu s přetrvávajícími spory o pozemky v areálu Sokolského stadionu s Obcí sokolskou.

Tenisový oddíl se však stále snaží být aktivní. V roce 1997 přistupuje k celkové rekonstrukci tenisových kurtů. Správcem je pan Miroslav Sláma st. V tomto roce i v roce 1998 přetrvávají problémy s financováním tenisového oddílu. Problémy se projevují i v poklesu členské základny, především mezi mládeží. Je to vlivem nezájmu členů o práci s dětmi.

V roce 1999 jsme poprvé od založení oddílu do soutěží družstev nepřihlásily družstvo žáků. Tenisový oddíl dostává na rok 1999 od TJ na výdaje částku pouze 26.000,- Kč. Presidentem oddílu se stává Dalibor Kováč. Nejdůležitějším úkolem v této době byla finanční a sportovní stabilizace oddílu. Díky iniciativě členů se daří koncem roku sehnat peníze od města na nové oplocení kurtů.

Tyto práce probíhají na začátku roku 2000. Díky změně, která proběhla ve vedení TJ se situace v oddíle postupně zlepšuje. Koncem roku 2000 tenisový oddíl zahajuje zatím největší stavební akci v historii oddílu, kterou je přestavba celé stávající budovy sloužící oddílu jako klubovna, šatny, sociální místnosti i jako skladiště. Všechny práce jsou prováděny především brigádní formou. Největší podíl na této přestavbě nese pan Oldřich Holobrádek a pan Dezider Kováč. V těchto letech se počet odpracovaných brigádnických hodin pohybuje průměrně kolem 750 hod./rok. V této tradici tenisový oddíl pokračuje až do současnosti. K výraznému zlepšení velmi zanedbaného stavu areálu sokolského stadionu přispěla tělovýchovná jednotka ustanovením správce, kterým se stává Emil Hrubý.

V roce 2002 žákovský tenis v Lanžhotě začíná psát novou kapitolu. Trénování žáků se ujímá

Tomáš Bartoš. Téměř okamžitě je zaznamenán nárůst členské základny. Tenisový oddíl v tomto roce poprvé pořádá týdenní Tenisové soustředění žáků.

Do soutěží družstev jsou v následujících letech postupně každý rok přihlašována další družstva. V současnosti máme v soutěžích řízených JTS přihlášeno jedno družstvo dospělých a tři žákovská. Další dvě družstva hrají soutěže neregistrovaných hráčů. Dobrá práce s mládeží se projevuje tím, že v současné době všechna družstva postoupila do vyšších soutěží. V následujících letech se vystřídali na postu správce tenisových kurtů Radek Janík, Tomáš Bartoš a Antonín Ciprys.

V roce 2004 tenisový oddíl znovu pořádá oficiální turnaj mladšího žactva. Úspěchu v něm dosahuje Hanka Kováčová finálovou účastí ve dvouhře. V následujících letech pořádá Tenisový oddíl oficiální turnaje ČTS ve všech žákovských kategoriích.

V roce 2006 zaznamenáváme další úspěchy naší mládeže. V kategorii staršího žactva je to finálová účast Hanky Kováčové ve dvouhře a spolu s Andreou Kostkovou ve čtyřhře na turnaji v Brně-Mokré. Největšího úspěchu v dorostenecké kategorii dosahuje Petr Gál, který zvítězil na turnaji v Lanžhotě jak ve dvouhře tak i ve čtyřhře a to spolu s Adamem Zahradníkem z Břeclavi.

Vzorná pořadatelská práce oddílu se projevuje velkým zájmem hráčů zúčastnit se turnajů v Lanžhotě. Na turnaj staršího žactva se v tomto roce přihlašuje 90 dětí. Aby náš oddíl tento počet startujících zvládl, pronajímá kurty ve Tvrdonicích a v Břeclavi. Tento argument, rostoucí členská základna tenisového oddílu a také zvýšený zájem o tenis mezi rekreačními hráči, jsou důvodem k úvahám o výstavbě dalších dvou tenisových kurtů. Jednání mezi TJ Sokol Lanžhot a městem končila dříve na nevyřešených sporech s Obcí sokolskou o pozemky v areálu sokolského stadionu. Problém se podařilo oběma institucím vyřešit již v roce 2005, kdy Město Lanžhot odkoupilo tyto pozemky. V této době tenisový oddíl získává od města příslib na vybudování dalších dvou kurtů. Tento slib však ztroskotal na problémech s financováním celé výstavby. Protože provoz a další rozvoj celého tenisového oddílu velmi závisí na výstavbě dalších kurtů, doufáme, že i tento problém bude vyřešen v co možná nejkratší době.

Za Tenisový oddíl Sokol Lanžhot, Dalibor Kováč

Košíková v TJ Sokol Lanžhot

Vážení spoluobčané,

dovoľte mi, abych vám představil sport, který nepatří k těm tradičním v lanžhotské sportovní historii, ale přesto je v současné době dost populární a hlavně mezi dívčí mládeží jeho popularita stále roste. Je jím basketbal neboli košíková.

Oddíl ženské košíkové v Lanžhot má 63 členek, z toho je 35 zákyň, 12 dorostenek a 17 dospělých. Předsedou oddílu je pan Libor Vališ. Organizační práci vykonává paní Ludmila Létalová. S mládeží pracují dva trenéři s certifikátem, Zita Hloušková a Jaromír Maruška. Ženy trénuje Iveta Osičková. Družstva přípravy a mladších zákyň trénují třikrát týdně ve sportovní hale nebo v tělocvičně ZŠ.

Každý rok jezdíme na týdenní soustředění, kde se trénuje dvakrát denně. Letos probíhalo letní soustředění v pěkném prostředí v Sepetné u Ostravice. Všechny hráčky i trenér si musí tréninkový tábor hradit. Financování oddílu je dost obtížné. Naše družstva hrají oblastní přebory, což je nákladné na platbu cestovního a rozhodčích. Rozpočet na jedno družstvo činí asi 35 000 Kč. Největší podporu máme od Města Lanžhot, kterému touto cestou děkujeme. Pomáhají nám i rodiče hráček, kteří nás vozí na některé zápasy svými osobními auty.

Výkonnost našich hráček si můžete ověřit sami při mistrovských utkáních, které hrajeme ve sportovní hale a na které jste vždy srdečně zváni. S výsledky se můžete průběžně seznamovat v kabelové televizi.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat všem, kteří nám pomáhají a podporují v naší činnosti.

*Za oddíl košíkové
trenér Jaromír Maruška*

Činnost oddílu stolního tenisu v sezóně 2005 – 2006

Do mistrovských soutěží byla v sezóně 2005 – 2006 přihlášena 4 družstva TJ Sokol Lanžhot. Družstvo „A“ hrálo Krajský přebor a obsadilo 6. místo. Za toto družstvo hráli: Jiří Hanák, Zdeněk Darmovzal, Petr Uher, Radomír Brozák, Zdeněk Polášek.

Družstva „B“, „C“ a „D“ hrála Okresní přebor. V konečné tabulce obsadilo mužstvo „B“ 6. místo, mužstvo „C“ obsadilo 7. místo, mužstvo „D“ sestoupilo do Okresní soutěže. Za „D“ družstvo hráli mladí hráči, kteří nasbírali cenné zkušenosti do dalších sezon.

Oddíl organizoval turnaje mládeže pro hráče Jihomoravského kraje všech věkových kategorií. Po této vydařené sportovní akci a výborné organizaci byly našemu oddílu přiděleny Jihomoravským svazem přebory dorostu. Domácí hráč Petr Uher zde vybojoval výborné 3. místo.

Další významnou akci odehrávající se na domácí půdě byl Mezinárodní turnaj mládeže za účasti hráčů z Rakouska, Slovenska a Maďarska.

Oddíl stolního tenisu každoročně pořádá tradiční Vánoční turnaj pro neregistrované hráče, který se uskuteční i v letošním roce.

Oddíl srdečně zve všechny příznivce stolního tenisu.

*za oddíl stolního tenisu
Antonín Uher*

Děkujeme, Lado!

Několik málo dnů před svými devětasedmdesátými narozeninami (14.11.2006) oznámil dopisem, který se mu psal asi nepředstavitelně těžko, pan LADISLAV TUČEK, z rodu lanžhotských Palaňů – Palanských, v občanském životě bývalý ekonom JEDNOTY, a čtyři měsíce před 85. výročí založení kopané v Lanžhotě, výboru TJ SOKOL a fotbalovému oddílu zvláště, že mu nemoc brání i nadále pracovat v lanžhotském fotbale.

Je takřka neuvěřitelným zjištěním, že funkcionářský slib k poctivé, obětavé, bezplatné, odpovědné a vytrvalé práci na postech sekretáře, jednatele a v širším pohledu objektivního analyty a dopisovatele do okresních novin složil Lada v roce 1959, před čtyřiceti sedmi lety, jako dvaatřicetiletý mladý muž! V rámci tohoto poděkování nelze postihnout co všechno za ta léta, vlastně desetiletí, pro lanžhotský fotbal a neřku-li pro TJ Sokol jako takovou, vykonal. Stačí jenom připo-

menout, že je hlavním autorem čtyř almanachů o historii a současnosti kopané Sokola Lanžhot, ale i místních výstav fotografií, tuto historii dokumentující.

A dovede si kdo z nás představit kolik času na úkor rodiny věnoval o všedních i svátečních dnech po dobu třiatřiceti let jednatelství? S poctivostí člověka hluboce věřícího a pamětníka (jako syn mnohaletého politického vězně z krutého období po únoru 1948) času, v němž totalitní režim zasahoval i do oblasti sportu?

I když činovníky, členy výborů na různých funkcionářských postech, po jejich odchodech tu lehce, tu s nesnázemi nahrazují jiní, mladší, náhrady za analýsty – kronikáře se hledají nadmíru těžce, nezřídka až beznadějně. Bojím se, že poté co pero takového lanžhotského fotbalového analýsty odložil Laďa Tuček, nebude jen tak brzo nahrazeno někým druhým, nástupcem jeho důstojným a s ním srovnatelným.

Díky, Laďo, od všech, za všechno.

/jvr/

Vinařský prosinec

V závěru roku budou pořádány Základní organizací Českého zahrádkářského svazu Lanžhot dvě vinařské akce, které mají už několikaletou tradici. V pátek 15. prosince v 18.00 hod. si dají ve Společenském domě dostaveníčko místní vinaři na besedě nad svými mladými víny. Večer bude přítomen zástupce firmy BS Velké Bílovice ing. Vidlák, který osvětlí význam a aplikaci přípravků při čerení a stabilizaci vín. Jsou zvaní všichni, kteří se vinařením zabývají, neboť je to příležitost k neformální výměně poznatků v této činnosti a tím i ke kvalitnějšímu přístupu při výrobě vína, což se pak projeví v jakosti finálního výrobku.

Na svátek sv. Štěpána 26. prosince v 15.00 hod., rovněž ve Společenském domě, už počtvrté požehná otec František vínům ze sklizně r. 2006, za přispění lanžhotského mužáckého sboru. Vinaři mezi sebou uvítají širokou veřejnost, kteří nevyrábí víno, ale mají zde možnost ochutnat spoustu vzorků vín, ocenit práci vinařů a posílit jejich další snažení v této činnosti.

Jaroslav Třetina

Co bylo vyloveno Z činnosti Rybářského svazu

V neděli 5. listopadu byl proveden výlov rybochovného rybníku Kout. Výlov byl zahájen v půl desáté a bylo vyloveno 3 611 kg kaprů, 146 kg štik, 368 kg amurů a 19 kg tolstolobik – archivní, vrácen do vody.

Posláním rybochovného rybníku Kout, který má MO MRS v nájmu od města za 1 000,- Kč ročně, je vychovat si z násady lovné ryby do vod revíru podle zarybňovacího plánu pro sportovní rybaření svých členů. Za násadové ryby zaplatí rybáři ročně hodně přes 50 000 korun. Další peníze a ne malé, stojí krmivo, léčiva a vitamíny, které rovněž nejsou zanedbatelné. Do rybníku se vykrmí desítky metráků pšenice, kukuřice aj. Navíc také práce členů při krmení, údržba okolí rybníku i vodních ploch a nakonec i při výlovu je nejen časově, ale i fyzicky náročná. Proto se při výlovu odprodávají ryby za svazové ceny rybářům z Kostic a Tvrdomic, případně dalším zájemcům, což

organizaci finančně odlehčí. Pak se ryby, podle rozpisu hospodáře pana Balgy a jeho nadějného a aktivního pomocníka pana Petra Létala, rozvezou do vod revíru.

Dnes se mohou nasypat do vlastních vod, protože v roce 2005 a 2006 jsme koupili pozemky s vodními plochami za více jak milion korun. V opačném případě by se mohlo stát, že by vodní plochy odkoupili movitější jedinci a rybolov by byl omezen pouze na řeku Moravu, Dyji a Kyjovku. Výkup nebyl jednoduchý, pracovalo se na něm několik let. Díky znalostem a obětavé práci pana Josefa Mikuliče a Jana Klvani se dílo podařilo.

V dnešní době, jak můžete sami vidět, není Kyjovka to, co bývala. V kronice Lanžhota se píše, že v roce 1925 nebylo ničím výjimečným ulovení padesátikilogramových sumců. Starší spoluobčané si jistě vzpomenou na padesátá léta, kdy bývaly lednové záplavy a ty mívaly, jak se říkalo, jedenáct mladých a zdarma zarybnily vody. Ty doby jsou ty tam. Dnešní povodně nadělají více škody jak užítku. V Břeclavi byl na Dyji vybudován za několik milionů rybochod. Do Kyjovky se teď, díky hrázovému mostu rybochodu, který má průměr asi 30 cm, nedostanou větší ryby. Sumec nad 10 kg, nebo širší kapr by měli problém proplout. Ryby by musely mít Tyršův odznak zdatnosti, aby překonali tuto překážku, a to přímo zlatý. Takže hrázový most teď plní důsledně a poctivě funkci železně opony proti migraci ryb do Kyjovky. Zajímavé je, že ochráncům přírody, kterým vadí likvidace každé škeble, toto nevadí. Další vodní plochy, u kterých jsou např. nevyjasněná vlastnická práva, máme vykoupené z části, ale všude jsme většinový vlastníci a s vlastníky máme

uzavřeny na zbývající části vodních ploch smlouvy. Takže se nemůže stát, že by byly bez našeho vědomí prodány a rybáři budou v budoucnu v dobrém vzpomínat, že rybářský svaz vodní plochy vykoupil.

Tolik o místní organizaci Moravského rybářského svazu v Lanžhotě v roce 2006. Nyní se rybník napustí, aby byl připraven na přijetí násady v roce 2007. Do nového roku přeje všem spoluobčanům hodně zdraví, pohody a **PETRŮV ZDAR!**

František Matúšek

Jaký byl rok 2006 pro včelaře v MO ČSV v Lanžhotě

Již začátek roku nebyl pro včely příznivý. Zima byla dlouhá, takže se neuskutečnil prolet včel, který bývá brzy po novém roce kdy stoupne teplota nad devět stupňů na jeden nebo dva dny. Včely se při něm mohou vyprášit, to znamená vyprázdnit výkalové váčky a mohou tak bez rizika úplavice pokračovat v zimování. Přestože se prolet neuskutečnil, úplavice naštěstí včelstva minula.

Od 1. dubna došlo k povodním, voda zatopila několik stanovišť a tento stav trval až do 23. dubna. Do té doby nebylo možné se ke včelstvům dostat. Ještě horší to bylo se stavy včelstev. V roce 2005 bylo k 1. září zazimováno 475, kdežto vyzimováno bylo jen 405, to je 85,3 %. 70 včelstev uhynulo, z toho 80 % padlo zatopením a zbytek na varroázu. Je to nejhorší výsledek v historii včelařské organizace, kam patří i včelaři z Kostic a Tvrdomic. Během roku ještě ubylo 25 včelstev vlivem onemocnění, stárí a úmrtí včelařů, takže k 1. září 2006 bylo zazimováno 436 včelstev.

Ztráta 95 včelstev na 56 byla eliminována usazením rojů, utvořením oddělků a příchodem mladé krve, sourozenců Sejákových z Prušánek. Z uvedeného lze jednoznačně konstatovat, že to byl rok pro včelařství a jeho budoucnost smutný, pokud se týká stavu včelstev. Půjde-li to tak dále, budeme se blížit k bezvčelnému pásmu. Kde bude úroda ovoce, zeleniny a ostatních rostlin jako je řepka olejná, slunečnice a jiné, nehledě na opylování lip, kaštanů atd.? To pak teprve poznají nejen lidé, zemědělci na úrodě, ale i

lesní zvěř a ptactvo. Budou postrádat žaludy, kaštiny, plody ovocných stromů a keřů.

A nyní jak to vypadalo se snůškovými poměry. Díky jarnímu rozvoji květenství ovocných stromů, luční květeny a řepce olejné byl jarní med, ale ne v obvyklém množství a podle představ včelařů. Byl to rok plný zvrátů, dá se lapidárně říci, že když mělo pršet tak nepršelo a naopak. K upřesnění: když kvetly lípy, které kvetou v rozmezí od 22. června do 5. července, jak naschvál pršelo, navíc nektarodárnost lip je závislá na optimální teplotě a vlhkosti, zvláště v noci, takže lipový med byl ve velmi omezeném množství. Vlivem záplav se v letošním roce vyskytla medovice, to je tmavý med. Jenže začalo pršet a medovice, jakmile jednou nebo dvakrát zmokne, už se neukáže... Letos bylo v dosahu včelstev velké množství slunečnice, která vyžaduje déšť. Bohužel nepršelo, takže nektárie byly suché a včely je nenavštěvovaly. Z toho důvodu nejenže včely žádné med nedonesly, ale zkrátka přišly také pěstitelé, protože slunečnice byly velmi malé. Tím také skončila letošní snůška. Pochválit je snad možné jen letošní podzim, kdy včely nosily pro svoji potřebu spoustu pylu i nektaru z tzv. „dušičkového kvítí“ (astříček) až do 1. listopadu.

Dnes, kdy jsou už včely nakrmené, přeléčené proti varroáze, utepelené, zabezpečené mřížkami proti vniknutí myši, rejsků apod., si jen můžeme přát, aby přečkaly zimu i se včelaři ve zdraví a aby na jaře mohly být prospěšné všem.

František Matúšek

Vánoční ořechový dort

5 vajíček
20 dkg tekutého medu
½ lžičky skořice
14 dkg hrubé mouky
½ prášku do pečiva
10 dkg mletých ořechů
1 vanilkový cukr
trochu rumu

Na míse třeme žloutky a postupně přidáváme tekutý med a skořici. Třeme asi ½ hod. Pak střídavě vmícháme z bílků sníh a mouku s práškem – lžící sněhu, lžící mouky. Nakonec přidáme z půlky pomeranče jemně nastrohanou kůru, mleté ořechy, vanilkový cukr a trochu rumu. Vše dobře promícháme a dáme do vymazané a moukou vysypané formy péct. Pečeme asi 1 hodinu. Po vychladnutí rozřízneme a plníme ořechovou náplní. Dort potřeme rumovou polevou.

Náplň:

V míse smícháme 15 dkg strouhaných ořechů, 1 vanilkový cukr, 2 lžice medu, 5 dkg cukru, podle potřeby sladké smetany, aby náplň nebyla příliš řídká.

Rumová poleva:

Do misky dáme 30 dkg práškového cukru, 2 lžice rumu, 2 lžice teplé vody a třeme až máme pěknou, hladkou polevu.

Dobrou chuť!

Zveme Vás

na kulturní předvánoční a vánoční akce

- 16.12. v 16.00 hod. adventní koncert v kostele TRIO MUSICA ANIMAE a ŽESŤOVÝ KVINTET z Velkých Pavlovic
- 17.12. v 16.00 hod. Vánoční koncer dechové hudby Straňanky v sále Podlužanu
- 19.12. dopoledne vánoční besídka v mateřské škole
- 19.12. odpoledne mateřská škola vystoupí v Břeclavi na pěší zóně s programem Koledníci
- 25.12. v 14.00 ŽIVÝ BETLÉM na Náměstí
- 26.12. v 15.00 ŽEHNÁNÍ VÍNA ve Společenském domě
- 26.12. v 17.00 Štěpánská zábava, hraje DH Podlužanka

Plesy 2007

- 13.1. Krojový ples – hraje DH Skaličané
- 20.1. Hasičský ples
- 9.2. Ples Masarykovy základní školy
- 16.2. Lesácký ples
- 17.2. Fašanková zábava

SILVESTR

Dnes si už nikdo nedoveče představit oslavu konce roku bez petard a ohňostrojů. Ten, kdo má doma pejska ví, jak stresující pro ně tyto oslavy jsou. Je spíš výjimkou pes, kterému tyto zvuky nevadí. Řeknete – co se dá dělat? Silvestr bez ohňostrojů nemůže být. No dobře, budiž, je to prostě tak. Proč ale mají tyto zvuky provázet dobu od Mikuláše pomalu až do velikonoce, jak je to poslední dobou zvykem? Prosim tedy za tyto němé tváře: použijte petardy rozumně, nestřílejte zbytečně peníze do vzduchu! Jsou i jiné možnosti, jak je využít, nemyslíte?

PŘEPYCH

*Má ještě sílu v třesu sedat u stolu
a chleba krájet nožem křivě na krajíce.
Leč dávno není podoben už topolu
a jenom zoufalostí často opíjí se.*

*A ona, která byla kdysi růže květ,
teď v plenách leží na posteli bez pohybů;
je hrozné vidat její tělo rezivět
a bolest vytírat jí v kůži ze záhybů!*

*„Co bude se mnou, táto, kdybys dříve zemřel?“
A pláče, když se ptá ho jednou potichu.
Tep se mu na okamžik v chorém srdci zadřel.
„Víš, dětem vadila bych v jejich přepychu!“*

A bujarost silvestrovská nebude znát mezí. Až mezi hvězdy bude tryskat s barevnými rachejtlemi. Poháry budou přetékat moky, které dají zapomenout na nezdary ve starém roce, a ten nový vidět brýlemi růžovými. V těch chvílích přelomové noci se lidé vzdálí od všelikerých svých problémů na tak daleko, že se jim zazdá, že už se ani nikdy nevrátí. Strach z dnů příštích bude jako vyplašený zajíc na útěku. I od těch dvou nahoře v básni? I od těch, kteří možná žijí jen kousek od vašich vrat, která byste jednou neradi otvírali strastem, těm jejich podobným? Ne, žádné místo lidí trpících není na planetě od nikoho z nás na hony vzdálené. NE!

Jož. Uher

6. ledna u našich dveří opět zazvoní koledníci TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY. Nezatvrzujme svá srdce a otevřme je pro potřebné. Nevíme, jestli sami pomoc druhých nebudeme někdy potřebovat.

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 800 ks, vydává Město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, e-mail: tuckova@lanzhot.cz, místo vydávání Lanžhot, odpovědná redaktorka Hana Tučková, tel. č. 519 336 107, připravila Jaroslava Bartošová. Vyhrazujeme si právo na úpravu a krácení rukopisů. Vyšlo: prosinec 2006. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Blažej Pálka, Břeclav, registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 11687.